

Numer dzisiejszy poświęcamy zagadnieniom przyjaźni polsko-radzieckiej

Oplata pocztowa ulszczona ryczałtem

KURIER Popularny

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Rok III Nr 285 (716)

Łódź, niedziela 19 października 1947 r.

CENA 3 ZŁ

Obrady łódzkiego aktywu socjalistycznego POTEŻNA MANIFESTACJA PPS

Przewodniczący CKW PPS tow. min. Rusinek w Łodzi

Tow. min. K. Rusinek

W dniu wczorajszym w sali RKS TUR w Helenowie odbyła się wielka konferencja aktywu łódzkiej organizacji PPS, na którą przybył z Warszawy przewodniczący CKW PPS, tow. min. Rusinek, oraz wicemin. Pracy i Op. Społ. — tow. Kochanowicz.

W konferencji wzięło udział 1500 aktywistów, aby wspólnie z przedstawicielami centralnych i wojewódzkich władz partyjnych omówić najważniejsze zagadnienia państwowe i organizacyjne chwili bieżącej.

Po odegraniu hymnu partyjnego konferencję zagalął i powołał prezydium przewodn. WK. PPS, tow. Duniak.

Ku czci 13 poległych bojowników uroczysta akademja żałobna

W sali kina „Polonia“ odbyła się wczoraj wieczorem uroczysta akademja żałobna ku czci poległych w walce z okupantem hitlerowskim żołnierzy łódzkich oddziałów Gwardii Ludowej, bojowników Polskiej Partii Robotniczej i Organizacji młodzieżowej „Promień“.

Na uroczystość zaproszono przedstawicieli władz, Wojska Polskiego i organizacji społecznych. Scena „Polonii“ została udekorowana barwami narodowymi i czernią. Nad stołem prezydijskim zawieszono przybrane krepą portrety poległych oficerów Gwardii Ludowej, płk. Leona Koczańskiego, por. Czesława Szymańskiego i mjr. Stefana Przybyszewskiego. Nazwiska dalszych 10-ciu bojowników wypisano na czarnych obeliskach.

Po odegraniu Hymnu Narodowego, akademję zagalął imieniem M. K. PPR, tow. Hyja, wzywając zebranych do uczczenia pamięci bohaterów chwilą ciszy. Następnie przy akompaniamencie wernbli i świetle pochodni odbył się apel poległych.

Do prezydium akademji powołano następnie: członka KC PPR, pos. Wł. Bienkowskiego, prezydenta miasta, tow. E. Stawińskiego, wojewodę łódzkiego, Szymanka oraz towarzyszy broni poległych bojowników,

Dla wygłoszenia przemówienia powitalnego — przewodniczący udzielił głosu przedstawicielowi KC PPR, tow. Bienkowskiemu, który omówił punkt widzenia Polskiej Partii Robotniczej na kwestie jednolitego frontu w świetle sytuacji międzynarodowej i wewnętrznej. Mówca podkreślił, że aktywistów obywateli partii obowiązuje ciągła czujność i dbałość o wzmoczenie wydajności pracy, ponieważ od tego zależy dobrobyt klasy robotniczej i całego narodu oraz siła gospodarcza państwa.

Przemówienie tow. min. Rusinka

Powitany hucznymi oklaskami zabrał głos przew. CKW PPS, tow.

min. Rusinek. W referacie swoim prelegent szeroko zanalizował analogię między okresem po pierwszej i po drugiej wojnie światowej i omówił międzynarodowy aspekt sprawy polskiej, oraz problem Niemiec. Konkludując tę część swego przemówienia, mówca podkreślił, że odpowiedzialność za obydwie wojny nie spada wyłącznie na Niemcy, ale w znacznym stopniu obciąża międzynarodowy kapitał i międzynarodową koalicję sił antydemokratycznych, dążących po roku 1918, jak i po roku 1945 do odbudowy Niemiec i zwalczania ruchów postępowych w Europie. — W tym leży odpowiedź na pytanie, dlaczego doszło do września 1939 roku.

Nie chcemy być Chrystusem Narodów

Ktoś powiedział, że przeznaczeniem Polski jest zginąć. Ale naród polski udowodnił, że jest nieśmiertelny i że niepodległości swej — za żadną walutę nikomu nie odda. Wmawiano w nas, że jesteśmy Chrystusem narodów. Jeśli Chrystus jest symbolem cierpienia i męki, to miejmy odwagę powiedzieć, że więcej cierpieć nie chcemy. Musimy rozliczyć się z przeszłością, trwać na szlaku PKWN, bo chcemy Polski suwerennej, niepodległej, i — podkreślamy — socjalistycznej.

(Ciąg dalszy na str. 2-ej)

Decyzje Komisji Trzech

„Sprawiedliwy podział“ Czy Polska otrzyma część złota, zrabowanego przez Niemców?

PARYŻ (PAP) Francuskie ministerstwo spraw zagranicznych urzędowo donosi, że brukselska „Komisja Trzech“ zajmuje się sprawą zwrotu złota, zrabowanego przez hitlerowców podczas wojny, powziela „decyzję wstępną“ w sprawie zwrotu tego złota niektórym państwom.

W myśl tej decyzji Belgia, o-

trzyma 90.649 kg złota, Luksemburg — 1.929 kg i Holandia — 35.890 kg.

Co się tyczy innych państw, to — jak głosi komunikat — komisja uznała roszczenia Austrii i Włoch, a więc dwóch b. krajów nieprzyjacielskich, jakkolwiek nie brały one udziału w porozumieniu paryskim w sprawie odszkodowań.

Dla Austrii komisja postanowiła zarezerwować 33.783 kg złota, dla Włoch — 3.805 kg. Złoto przyznane tym ostatnim krajom będzie tymczasem w rezerwie do czasu decyzji w sprawie ostatecznego uwzględnienia roszczeń Austrii i Włoch.

Jak dowiadujemy się dalej z paryskiego komunikatu urzędowego, „trwają w dalszym ciągu rozmowy w sprawie dopuszczenia Polski do udziału w ogólnej sumie zrabowanego złota“.

Komunikat wspomina również,

że innymi państwami, które zgłosiły roszczenia, są Albania, Czechosłowacja, Grecja i Jugosławia.

Ogólnopolski Zjazd Tow. Przyj. Polsko-Radzieckiej

W dniu wczorajszym rozpoczęły się w Warszawie w sali „Romy“ obrady ogólnopolskiego zjazdu Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Zjazd otworzył przew. Zarządu Głównego Towarzystwa — tow. min. Świątkowski, który wskazując na masowy charakter organizacji, podkreślił rolę jej w umacnianiu sojuszu i przyjaźni między bratnimi narodami słowiańskimi.

W imieniu rządu powitał zjazd wicepremier Korzycki, wygłaszając dłuższe przemówienie. W imieniu ambasady Związku Radzieckiego przemawiał radca Jakowlew. Odczytano również nadesłany do Prezydium zjazdu list Prezydenta RP. Bolesława Bieruta. Zasadniczy referat ideologiczny wygłosił tow. min. Świątkowski.

Dziś, w niedzielę 19.X
o godz. 9.30 w sali kina „Bałtyk“
ul. Narutowicza 20

ODBEDZIE SIĘ
III KONKURS RECYTATORSKI
organizowany przez Komitet Wojewódzki OM. TUR

Do eliminacji stanie 30 przedstawicieli łódzkiej młodzieży gimnazjalnej, licealnej, akademickiej i pozaszkolnej.

Bilety w cenie od 25—100 zł są jeszcze do nabycia w sali kina od godz. 8.30 — 9.30 rano.

Symboliczne trumny

(kar.) Robotnicza Łódź odprowadza dzisiaj na miejsce wiecznego spoczynku, na cmentarz w Radogoszczu, trzynastu bohaterów walki zbrojnej z najeźdźcą. Wyszli oni w ciemną noc niewoli i gwałtu, wyszli uzbrojeni swoją świadomością i głębokim patriotyzmem, idąc naprzeciw hordom barbarzyństwa i przemocy. W walce bezpośredniej, z bronią w ręku przeciwstawiali się czynnie w nierównej walce pogromcom naszej wolności i niepodległego bytu. Poszli owiani najlepszą wiarą i głębokim przekonaniem, że służą dobrej sprawie. Za tę sprawę oddali swoje młode życia; tęsknota do Ludowej Polski, do Ojczyzny, w której każdy obywatel będzie miał równe prawa do życia, kazała im stanąć w pierwszym szeregu walczących.

Polegli bohaterowie byli członkami Polskiej Partii Robotniczej, byli żołnierzami Gwardii Ludowej, najmłodsi zaś spośród nich wyszli z młodzieżowej organizacji „Promień“ — wszyscy trafili do szeregów w najtragiczniejszych dla naszego Narodu momentach. Zdali uczciwie egzamin swojej dojrzałości politycznej, swego przywiązania do kraju i ukochania hasel wolności i postępu. Zebrano na polach bitew zwłoki bohaterów, wyjęto je ze zbiorowych i przypadkowych mogił, aby złożyć hołd ich świetlanej pamięci, aby w maniastycznym pochodzie pogrzebowym, w którym bierze udział proletariatus Łodzi, podkreślić wdzięczność polskiego robotnika dla najlepszych swoich synów, dla tych, którym WOLNOŚĆ DROŻSZA BYŁA NAD WŁASNE ŻYCIE.

W oparach bratniej krwi, przelewanej w czasie walk z okupantem, wyrosła i okrzepła niezmienna wola polskiego robotnika, budowana na doświadczeniach i kłopotach poprzedniego okresu dziejowego, wola jedności myśli i czynu całego polskiego proletariatu, chęć szczerej i zgodnej współpracy wszystkich czynników postępu i demokracji. W wyniku ich zwycięskich walk można było przystąpić w naszym kraju do przebudowy społecznej, do systematycznego wprowadzania w życie postępowych reform, do naprawiania dziejowych krzywd, do ugruntowania naszego bytu niezależnego, do ubicia twardej ścieżki wiodącej nas na polską drogę do socjalizmu.

Dlatego w dzisiejszej uroczystości powiewają również sztandary Polskiej Partii Socjalistycznej, dlatego robotnik socjalistyczny, wychowany na najlepszych tradycjach walki o niepodległość i socjalizm, kroczy dzisiaj za trumnami bohaterów, bierze udział w składaniu hołdu, tak samo jak brat udział WE WSPÓLNEJ WALCE ZBROJNEJ z najeźdźcą i okupantem, tak samo jak bierze od pierwszych chwil naszej niepodległości udział WE WSPÓLNEJ PRACY nad budową i odbudową, tak samo jak jest WSPÓŁODPOWIEDZIALNY za LOSY KRAJU I KLASY ROBOTNICZEJ W POLSCE.

Trumny takich jak te, które dzisiaj odprowadzamy na Radogoszcz, polska klasa pracująca ma tysiące. Takie groby rozsiane są po całej polskiej ziemi. Dowodzą to niezbicie o stosunku i postawie robotnika polskiego do zagadnienia WOLNOŚCI I SOCJALIZMU, świadczy to o krawawym wkładzie pracującego człowieka w dzieło budowy Polski i sprawie długości społecznej.

I temu dziełu, i takim ludziom głęboki hołd składa cały zorganizowany proletariatus.

Czerwone sztandary wytrwały w walce zapewniły niepodległość i doprowadzą do Socjalizmu

Łódzka organizacja PPS wypełni swe obowiązki

(Dokończenie ze str. 1-ej)

— Mówiono nam za to samo, co twierdził wczoraj i twierdzimy dziś, że jesteśmy antypaństwocami, sługami Moskwy i masonerii. — Przypomnijmy r. 1939. Czy bodaj jeden czerwony sztandar wyniosła robotnica, socjalistyczna ręka w wrześniu do Rumunii i Francji? — Nie. Lecz były biało-czerwone

sztandary, które wraz z sanacjami i endeckimi „chorążymi” znalazły się na zaleszczyckiej szosie. Jest jeden sztandar, który zawsze symbolizował nieśmiertelność Polski: ten sztandar nazywa się PPS. Masy PPS-owskie były i są w kraju, walczyły za jego wolność, walczy o jego dobrobyt i suwerenność gospodarczą, bez której niema niezależności politycznej.

sekciarskim teozom PPS-owcy i PPS-owcy. Wreszcie tow. Wachowicz ostro rozprawił się z tą częścią kleru, która postawiła sobie widocznie za cel walkę z obozem demokratów w Polsce — Jeśli to mówi PPS — to dlatego, że nigdy PPS nie zmuszała do wiary lub niewiary i zawsze pojmowała wolność sumienia bez cudzoistwa.

wobec wszystkich stwierdzam, że CKW może mieć pełne zaufanie. Nie rozumiemy i akceptujemy jego linii politycznej. Moza mieć do nas zaufa-

nie wszyscy, bo my nie jesteśmy tak tykami i spekulantami politycznymi. Jedynym frontem niech żyje! Niech żyje CKW PPS!

Dyskusja i zakończenie Konferencji

W dyskusji zabierali głos tow. tow. Świątlicki, Pokorski, Hrabkiewicz, Dowbór i Wincenty Stawński. Rzeczone głosy dyskusji były dowodem że organizacja łódzka PPS dorosła do swych wielkich zadań i celów, w pełni je rozumie i ma szczerą wolę realizowania polskiej drogi do Socjalizmu po linii jedynie słusznej polityki CKW PPS.

raziacielem zasadniczej linii politycznej i racjonalnych tez polskiego ruchu socjalistycznego.

Wicz.

Pokój naszym ratunkiem

— Walcząca PPS znalazła wspólny język z PPR w imię wspólnej sprawy i wspólnych celów. Chcemy bojem, aby miniona wojna była ostatnią wojną w dziejach ludzkości bo pokój jest naszą jedyną szansą, jedynym naszym ratunkiem.

Zdawało się nam, że rozumieją to i inni, ale doświadczenia wykazują że powtarza się precedens po pierwszej wojnie — chęć odbudowy Niemiec i podporządkowania świata dolarowi.

Księża wróćcie do Chrystusa!

— Nasze stanowisko jest jasne: walka z Kościołem PPS nie prowadzi i prowadzić nie chce i nie będzie, bo świętością jest dla nas wolność sumienia obywatela, ale odróżniamy wiarę od wojowniczej klerikalnej polityki. Nie pozwolimy, aby jakkolwiek biskup w Polsce był ambasadorem dolara. Będziemy walczyć z każdym biskupem, jeśli okaże się on faszystą w sutannie. Mówił Daszyński — „księża — wróćcie do Chrystusa”. Powtarzamy to. Jesteśmy za pełną wolnością sumienia i wyznania; ale niech ambona nie będzie mównicą polityczną, określonej, wstecznej orientacji.

Przemówienie swoje zakończył tow. Wachowicz słowami: wobec CKW, wobec bratniej naszej partii!

Wyrok na spiskowców w Słowacji — Od 5 - 20 lat

PARYŻ, 18.10 (API). — Najwyższy trybunał w Bratysławie ogłosił wczoraj rano wyrok w procesie Karola Sigora, który był jednym z szefów spisku faszystowskiego, wykrytego niedawno w Słowacji. Został on skazany na 20 lat więzienia i konfiskate majątku na rzecz państwa. Trzech innych oskarżonych skazanych zostało na kary od 5 do 8 lat więzienia.

Z honoru i godności nie zrezygnujemy

— Stać nas na wiele kompromisów. Nie cofamy ręki od współpracy z żadnym narodem, ale z jednego nie zrezygnujemy nigdy: z honoru i godności. Nie padniemy przed nikim na kolana o pomoc, nie pozwolimy odwrócić biegu historii.

Raz przeprowadzone reformy mają być dla nas gwarancją lepszego jutra, nie dopuścimy do zamachów na nie. Stać nas na ofiary, ale tylko na ofiary dla siebie, a nie międzynarodowej reakcji i kapitału.

Kiedy wygramy pokój?

— Wygrać walkę o pokój możemy tylko tu, w pracy nad jego odbudową, w pracy nad konsolidacją klasy robotniczej. Wygrać walkę o pokój, to dla nas, socjalistów, znaczy — zachować wierność niezmiennym ideałom PPS, zachować wierność tym naszym aliancom, którzy będą szli tą samą drogą, którzy o biorą wspólny nam cel — Socjalizm.

mieniem CKW, abyście widzieli wszystkie niebezpieczeństwa i wszystkie trudności. Tak, jak w okresie okupacji, musimy dać świadectwo bezprzykładnych ofiar, musimy oddać się całkowicie pracy nad odbudową Nieśmiertelnej i Dobrej, Szczej i Słwej i Socjalistycznej Polski.

Musimy z siebie dać maksimum wydajności, bo ona pozwoli skrócić drogę do szczęśliwej i sprawiedliwej Polski. Zwracam się do Was

— Jako PPS stwierdzamy, że mamy przed sobą wielkie zadania. — Podejmujemy się montowania sił lewicy socjalistycznej całego świata, aby przeciwstawić się nowemu pochodowi ku wojnie.

Łódź przoduje

— Robotnicza Łódź na długo przed wojną nosiła miano czerwonej, bojowej i rewolucyjnej. Niechże ta Łódź będzie symbolem siły całej Rzeczypospolitej, wyrazem dążeń całego Narodu. Niech w przodownictwie, w walce o wielkość i szczęście Polski — Łódź będzie na pierwszym miejscu.

Zdajemy sobie sprawę z tego, że trudności będą duże, że trudny będzie okres do roku 1949, to jest do zakończenia planu odbudowy, ale mając do wyboru przegranie wojny i przegranie pokoju, albo wygranie pokoju i idei socjalistycznej mimo trudności — wybieramy to drugie.

Przemówienie tow. min. Kochanowicza

Tow. Kochanowicz, wicemin. Pracy i Op. Społ. omówił szczegółowo jedno z najważniejszych zagadnień dla łódzkiego świata pracy, a mianowicie zagadnienie ostatnio dokonanych zmian w systemie płac w przemyśle włókienniczym.

który daje każdemu pracownikowi świadomość, że za daną pracę tyle i tyle zarobi i że sam może sobie swój zarobek z góry obliczyć. Każda złotówka wypłacona robotnikowi według nowego systemu znajdzie pokrycie w towarze, przez co systematycznie dochodzimy do konkretnej wyższej płac realnych i sprawiedliwego wyrównania dysproporcji.

Mówca stwierdza, że troska o poprawę bytu mas pracujących jest główną i nieustanną troską Rządu, ale jedynie słuszną polityką płac jest taka polityka, która zbudowana jest na podwyżkach w oparciu o produkcję, a nie na podwyżkach mechanicznych, prowadzących na manowce inflacji. Dlatego pierwszym założeniem polityki płac w Polsce było uruchomienie maksymalnej produkcji, aby maksymalna ilość towarów znalazła się na rynku. Z tego względu w pierwszej fazie system płac nastawiony był na bodźce mające zachęcić do wzmocnienia produkcji poprzez premiovanie, wynagrodzenie w naturaliach itd. Okres ten musiał przynieść szeregi błędów. Z błędów tych trzeba było wychodzić, rewidować zasady premiovania, wyrównywać dysproporcje płac. W tej chwili wychodzimy już z chaosu na odcinku płacy. Dochodzimy do takiego systemu,

Stwierdzając, że zagadnienie włók na jest zagadnieniem poziomu życia całej masy pracującej, mówca omawia problem przechodzenia na zwięźszoną obsługę maszyn. Trzy zasady muszą tu obowiązywać: 1) dobrowolność, 2) zrozumienie, że w żadnym przypadku przechodzenie na dwie strony lub więcej nie grozi redukcją, 3) zrozumienie, że przechodzenie na zwięźszoną obsługę przynosi pracownikowi w efekcie więcej, niż proporcjonalny wzrost zarobków, zwiększających się o akord i o premie. Jeżeli te trzy elementy nie są przestrzegane — kończy mówca — to intencje rządu są wypaczone. Wtedy należy za pośrednictwem ZZ i partii politycznych rzeczy te prostować, aby nie było szkody zamiast korzyści.

Przemówienie tow. Wachowicza

W referacie swoim sekretarz wojewódzki PPS, tow. Wachowicz omówił bardzo dokładnie bieżące sprawy organizacyjne partii. Zwracając uwagę na doświadczenia łódzkiej organizacji, stwierdza, że nie ważna jest ilość jednostek, a ważna jest ich siła i wierność partii przez każdego swe

go członka przeciwstawiała się kłamstwom, plotkom i prowokacjom. Następnie tow. Wachowicz porusza problem partyjnego sekciarstwa, które zdarza się w szeregach obu partii, a które godzi w żywotne interesy jednolitego frontu. W równej mierze przeciwstawiać się muszą szkodliwym

KUPONY WRAZ Z DOKŁADNIE WYPEŁNIONYMI KARTAMI EWIDENCYJNYMI uprawniające do udziału w **JUBILEUSZOWYM KONKURSIE** należy składać

w administracji „Kuriera Popularnego”, Łódź, ul. Piotrkowska 70, od piątku 24-go października w godzinach od 9 — 16-ej

F-ma HOFMAN Piotrkowska 200 — 6 krawatów.

Sprzedaż Papieru i Wyrobów Papierowych S. SOŁOWIEJ i T. SZRAJBER — 1 album do zdjęć, 11-go Listopada 31

F-ma OSTROWSKI Piotrkowska 55 — wieczne pióro,

Uwaga — Niespodzianki !!! DOKOŃCZENIE LISTY NAGRÓD do piątku 24 b. m. przyjmujemy kupony

Wczoraj zakończyliśmy druk kuponów jubileuszowej akcji „Kuriera Popularnego”. Ponieważ przez cały wczorajszy dzień zarówno rozdział jak i ekspedycja naszego wydawnictwa obleżone były przez czytelników, którzy pragnęli nabyć egzemplarze z brakującymi im numerami kuponów, dziś zamieszczamy KUPON ZASTĘPCZY, którym można uzupełnić ewentualny brak. Zaznaczamy jednak, iż „Kuponem Zastępczym” można wypełnić brak jednego tylko kuponu numerowanego, to znaczy, że jeżeli np. ktoś posiada w sumie 22 kupony, a brak mu jest kuponu Nr 16 — może go zastąpić „Kuponem Zastępczym”.

- Nr 108 — Nowość wydawnicza „WIEDZY”,
- Nr 109 — Nowość wydawnicza „WIEDZY”,
- Nr 110 — Nowość wydawnicza „WIEDZY”,
- Nr 111 — Nowość wydawnicza „WIEDZY”,
- Nr 112 — Kwartalna prenumerata dziennika socjalistycznego, „WIEDZY”,
- Nr 113 — Kwartalna prenumerata dziennika socjalistycznego, „WIEDZY”,
- Nr 114 — Kwartalna prenumerata dziennika socjalistycznego, „WIEDZY”,

- rata dziennika socjalistycznego, Nr 115 — Bezcza kapusty kwadszonej na zimę,
- Nr 116 — Nowość wydawnicza „WIEDZY”,
- Nr 117 — Butelka wina,
- Nr 118 — Niespodzianka Jubileuszowa,
- Nr 119 — Niespodzianka Jubileuszowa,
- Nr 120 — Niespodzianka Jubileuszowa.

Jubileuszowa Akcja Premiowa		Nr.
„KURIERA POPULARNEGO”		
Nazwisko i imię: _____		
Adres: _____		
Zawód: _____		
„KURIER POPULARNY”		Los Nr.
Jubileuszowa Akcja Premiowa		
Nazwisko i imię: _____		
Adres: _____		

JUBILEUSZOWA AKCJA PREMIOWA
„KURIERA POPULARNEGO”
Kupon zastępczy

Problemy przyjaznego współżycia Polski ze Związkiem Radzieckim

GŁOS ROZSĄDKU i WIEŻ UCZUCIOWA

W SPÓŁŻYCIU dwu narodów czy państw wspiera się na pewnej sumie doświadczeń uczuciowych i powiązań, wynikających z rozsądku. Wielokrotnie mówi się i pisze — w związku z problemem właściwego współżycia Związku Radzieckiego i Polski — że my Polacy na skutek wielu przyczyn, tkwiących w naszej historii, winniśmy w obecnym okresie wspierać przyjaźń obu krajów na zasadach wyłącznie rozumowych, wynikających z naszej racji stanu. Niewątpliwie argument ten może dziś mobilizować większość narodu. Nie należy jednak zapominać, że w pewnych środowiskach jest on traktowany jako nowa forma pozytywizmu.

Nie należy chyba uzasadniać, że tego rodzaju poglądy wypaczeniem postępowej myśli politycznej w Polsce, że są sprzeczne z poglądami władz Związku Radzieckiego na niepodległość narodów po drugiej wojnie światowej. Dlatego PPS — partia organizująca rewolucyjny socjalizm polskich, przedstawia się tego rodzaju poglądom uważa je za sprzeczne z zasadą niepodległego bytu narodu.

Granica w pośladkach

STOSUNEK partii socjalistycznych do Związku Radzieckiego nie jest jednakowy. Granica, przebiegająca między socjalistami lewicowymi i prawicowymi, wyznacza

Kto będzie płacił koszty okupacji

WASHINGTON (PAP). Rzecznik Departamentu Stanu zakomunikował, że podczas brytyjsko-amerykańskich rokowań, dotyczących udziału w kosztach okupacyjnych w Niemczech Zachodnich, wyłonilo się wiele spornych zagadnień.

Rzecznik zaznaczył, że trudności wynikły w związku z tym, iż Wielka Brytania nie zgadza się na pokrywanie w dolarach do końca br. zakupów dla Niemiec.

Kolejarze wykonują plan przewozów

Nagrody za szybką naprawę parowozów i wagonów

(t) W łódzkiej dyrekcji Kolei Państwowych odbyła się wczoraj konferencja w sprawie akcji wzmożonych przewozów jesiennych na kolejach. W obradach udział wzięli przedstawiciele władz, partii, O.K. Z.Z., naczelnicy wszystkich oddziałów DOKP oraz delegaci Zw. Zawodowych Kolejarzy.

Dyrektor kolei, inż. Bader, nadszczycił plan przewozów jesiennych i ogłosił mobilizację wszystkich sił kolejarzy łódzkiej dyrekcji, która to mobilizacja trwać ma do 15 grudnia r.b., t.j. do zakończenia kampanii. Obszernie omówiono następnie środki, jakimże równoleżnik zamierza wykonać w stu procentach plan przewozów.

Pierwszą i zasadniczą rzeczą będzie stworzenie rezerwy parowozów, które uzyska się przez zmniejszenie stanu ilościowego parowozów, będących w naprawie. To samo dotyczy ilości stanu remontowanych wagonów towarowych.

W służbie ruchu ustalone zostały normy dla przemieszczenia obrót wagonów oraz utrzymania regularności biegów towarowych.

W ramach kredytów, przyznanych przez Ministerstwo Komunikacji, stworzony został system nagród, które przyznane będą przy udziale przedstawicieli Związku Zawodowego Kolejarzy i przedstaw. Sekcji Fachowych dla naj-
sprawniej pracujących jednostek (Oddziałów Ruchowy, Handlowych, Mechanicznych i Parowozowni):

1) Nagrody dekadowe (co 10

czana jest w pierwszej mierze przez różnicę w poglądach na rolę Związku Radzieckiego w świecie. Socjalista — jednofrontowiec traktuje Związek Radziecki nie tylko jako mocarstwo, z którym należy przyjaźnie współpracować. Widzi on w tym kraju realizację socjalizmu, który po zwycięskiej rewolucji proletariackiej uzyskał wielkie szanse utrwalenia swojej pozycji w gospodarce, polityce, w życiu kulturalnym i obyczajowym.

Ten fakt pozwala socjalistom, sprawującym władzę w innych krajach, badać specyficzne warunki życia ludu Związku Radzieckiego, ułatwia wykorzystywanie cudzych doświadczeń. To jest bardzo wiele — szczególnie obecnie — kiedy kapitalizm światowy sięga po panowanie nad światem, kiedy napięcie walk klasowych ciągle wzrasta.

Wież uczuciowa

DLATEGO socjalista polski nie poprzestaje tylko na analizie wydarzeń w Związku Radzieckim i w świecie i na głosie rozsądku, który mu dyktuje sposoby postępowania. Przez poznanie warunków walki ludów Związku Radzieckiego, przez przyjaźne zbliżanie się do człowieka, żyjącego na terenie tego kraju — podtrzymuje jednocześnie z tym wszystkim, co jest głęboko ludzkie, silną więź uczuciową. Po doświadczeniach wojennych, po wspólnej walce z hitleryzmem, więź ta znalazła nowe, głębsze uzasadnienie. Wszelkie połowiczne teorie „nowego pozytywizmu” musimy w tych warunkach odrzucić jako jeszcze jedną próbę fałszowania właściwego stosunku do kraju budowy socjalizmu. Socjalista rewolucyjny ma pełny, pozbawiony ubocznych intencji stosunek do roli Związku Radzieckiego. Ta pełnia to nie tylko głos rozsądku, ale i głos serca.

Działacz socjalistyczny nie tylko w sobie pielęgnuje myśli i uczucia. Poprzez aktywność organizacyjną potrafi oddziaływać na tych, którzy dotychczas jeszcze żyją uprzedzeniami, zadawionymi urazami, skrętnie dziś podtrzymywa-

nymi przez obce agentury. W stosunkach sąsiedzkich Polski i Zw. Radzieckiego nastąpiły wydarzenia, które wymagają zmiany klimatu oświeczonego. Sentyment Polaka, który opuścił Lwów, czy Wilno, jest niewątpliwie urażony i trzeba będzie czasu, aby nowa sytuacja *zdolała opanować jego umysł i serce.

W świetle blisko trzyletnich doświadczeń powojennych mamy możliwość dokonywania porównań między państwami wielkich mocarstw. Związek Radziecki wychodzi z nich obronną ręką. Mało — dla każdego staje się oczywiste, że kraj budowy socjalizmu jest dziś najsilniejszym oparciem dla pokojowych zasad współpracy narodów, że ułatwia on wielu krajom odbudowę suwerenności państwowej poprzez własny wysiłek gospodarczy. Są to niewątpliwie najwybitniejsze cechy, które wyróżniają Związek Radziecki od innych mocarstw i dają gwarancję trwałej przyjaźni.

Polska i niepodległość

ALE WSZYSTKO wskazuje na to, że racje zwolenników nowej granicy polsko - sowieckiej i tych form przyjaźni, jakie istnieją — znajdują coraz szersze możliwości oddziaływania. Wydarzenia bowiem w świecie zdzierają maskę z kłamstw szerzonych w kraju i

zagranicą na temat stosunków polsko - radzieckich.

W świetle blisko trzyletnich doświadczeń powojennych mamy możliwość dokonywania porównań między państwami wielkich mocarstw. Związek Radziecki wychodzi z nich obronną ręką. Mało — dla każdego staje się oczywiste, że kraj budowy socjalizmu jest dziś najsilniejszym oparciem dla pokojowych zasad współpracy narodów, że ułatwia on wielu krajom odbudowę suwerenności państwowej poprzez własny wysiłek gospodarczy. Są to niewątpliwie najwybitniejsze cechy, które wyróżniają Związek Radziecki od innych mocarstw i dają gwarancję trwałej przyjaźni.

O podniesienie produkcji toczy walkę klasa robotnicza

Wczoraj, dnia 18 bm. odbyło się Plenarne posiedzenie Zarządu Głównego Związku Zaw. Włóknarzy. Tematem obrad było zagadnienie dodatkowego protokołu do umowy zbiorowej oraz sprawa współzawodnictwa pracy.

Przew. tow. Burski scharakteryzował w swym przemówieniu walkę klasy robotniczej o podniesienie produkcji przemysłowej i danymi statystycznymi zobrazował wydatny wzrost obsługi maszyn. Podane cyfry świadczą o tym, że masy robotnicze rozumieją słuszność drogi, obranej przez demokratyczny rząd.

Ostatnie doświadczenia na terenie m. Łodzi są jednak dowodem, iż konieczne jest ściśle współdziałanie Zw. Zawodowych, a szczególnie Rad Zakładowych, z masami robotniczymi.

Następnie tow. Łodyga w zwięzłym referacie omówił założenia protokołu dodatkowego do umowy zbiorowej, podkreślając jego znaczenie w dziele podniesienia stopy życiowej klasy robotniczej

Na zakończenie przyjęto rezolucję, stwierdzającą m. in., że:

„Plenarne posiedzenie Zarz. Gł. przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości protokół dodatkowy do układu zbiorowego i oświadcza, że Zarz. Gł. będzie kontynuował pracę nad dalszym porządkowaniem stosun-

ków w tej dziedzinie, nad stworzeniem najkorzystniejszych warunków pracy i płacy dla przodowników ruchu współzawodnictwa, ruchu wielo-

zawodowego ruchu łączenia zawo-

Szkoła rzeźby w węglu

Przy kopalni „Rydultowy”, należącej do Zjednoczenia Rybnickiego istnieje szkoła rzeźby w węglu. W szkole tej kształcą się dzieci robotników kopalnianych oraz sami robotnicy, którzy wykazują zainteresowanie tą dziedziną twórczości artystycznej. Szkoła pozostaje pod kierownictwem znanego rzeźbiarza Ponarzewskiego.

Obecnie w wykładach teoretycznych i ćwiczeniach bierze udział 60-ciu młodych robotników i synów górników z pobliskich kopalń.

Margaryna krajowej produkcji

Państwowy Przemysł Olejarski przystąpi w roku przyszłym do produkcji tłuszczów utwardzonych, a przede wszystkim margaryny. Można to możliwe dzięki importowi do kraju 60 tys. ton różnego rodzaju olejów roślinnych i 8 tys. ton oleju rybnego.

TAKŻE I NA MADAGASKARZE

Szturmowy patrol francuski wojsk kolonialnych wyrusza przeciwko zbuntowanym tubylcom w miejscowości Tamatave. Foto SAP.

Robotnicy Tomaszowa uchronili przed zniszczeniem pomnik T. Kościuszki

Spoleczeństwo miasta Tomaszowa Maz., przeżyło przed kilku dniami podniosłe chwile w związku z uroczystością odsłonięcia pomnika Tadeusza Kościuszki.

Pomnik T. Kościuszki został ufundowany przez społeczeństwo Tomaszowa w 1917 r. w setną rocznicę jego śmierci. Barbarzyńska ręka hitlerowska zniszczyła go wczesną wiosną 1940 r. Wsadzenia pomnika dokonano nocą. Robotnicy-Polacy zatrudnieni na publicznych robotach na tymczasie otrzymali polecenie rozbić pozostałe części młotami i usunąć wszelkie ślady.

Po zakończeniu wojny okazało się, że robotnicy-Polacy umieli oszukać wroga. Tow. Różga Władysław, który otrzymał polecenie zniszczyć do szczytnie pomnik, wszystkie jego części zakopał w miejscu, na którym stał pomnik. Sam zaś posąg T. Kościuszki wielkości ponad 2 m. bardzo poważnie uszkodzony na skutek wybuchu, przewiózł do betoniarń miejskiej i tam go również zakopał. Ziemia zazdrośnie strzegła tajemnicy i przechowała ukryte części pomnika do chwili oswobodzenia miasta spod jarzma hitlerowskiego.

W marcu 1946 r. radny Tow. Szewenberg wystąpił z myślą powołania Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Pomnika Poległych Żołnierzy 14 Brygady i Odbudowy Pomnika T. Kościuszki. Tego samego miesiąca powstaje Komitet, w skład którego weszli przedstawiciele wszystkich zrzeszeń i organizacji, działających na terenie miasta.

Z uzyskanych kwot ze zbiorok ulicznych i ofiar na listy, postanowiono w pierwszym rzędzie odbudować pomnik T. Kościuszki. W przyszłości przewiduje się zrealizowanie projektu wystawienia pomnika dla poległych żołnierzy 14 Brygady, która z Tomaszowa Maz., wyruszyła do walk nad Odrą i Nysą.

Przeprowadzone badania wykazały, że dzieci upośledzone umysłowo, mówią w większości wyłącznie po niemiecku i urodzone zostały w Rzeszy z nieślubnych rodziców, często wręcz nieznanych. Istnieje uzasadnione podejrzenie, że dzieci upośledzone umysłowo są narodowości nie polskiej, a Niemcy korzystają tylko z okazji i podrzucają Polsce uciążliwy dla nich element. Dodać należy, iż opieka nad takim dzieckiem jest b. kosztowna, wynosi bowiem kilkaset tysięcy zł rocznie, co przy większej ilości dzieci pociąga za sobą wielomilionowe wydatki.

Wobec trudności, na jakie natrafiało by ewentualne odsyłanie takich niepełnosprawnych — było by rzeczą ze wszelkich miar wskazana, aby wyznaczony Instytut Badawczy Higieny Psychicznej mógł od razu w Niemczech badać dzieci i kontrolować ich stan psychiczny oraz narodowość.

Niemcy zamieniają dzieci korzystając z braku odpowiedniej kontroli

Rewindykacja dzieci polskich, wziętych podczas wojny przez okupanta do Niemiec natrafia na poważne trudności. Ustalono, że ogólna liczba tych dzieci sięgała ćwierć miliona, dotychczas zaś wróciło do kraju zaledwie ok. 2 tysięcy małych repatriantów. Pewien procent w ostatnich transportach stanowią dzieci, upośledzone umysłowo i niedorozwinięte. Dzieci te były dotąd przyjmowane raczej bezkrytycznie, wy-

„Batory” — rekordzista przepłynął we wrześniu 8.700 mil morskich

Stale rozwija się działalność Polskich Linii Żeglugowych. We wrześniu pływały pod polską banderą 33 polskie statki handlowe, o łącznym tonażu 161.511 t. Przewiozły one 90.573 ton towarów, 14.281 worków poczty i 2.058 pasażerów. Statki pasażerskie odbyły wiele rejsów dalekomorskich. Rekordzistą jest tu „Batory”, pływający na linii Gdynia — Nowy Jork. Na tej

trasie tylko we wrześniu przejechał „Batory” 8.700 mil morskich. Statek „Tobruk”, kursujący między Gdynią a Durbanem w Południowej Afryce, przejechał 7.700 mil. Na rejsach dalekomorskich pływały także „Bałtyk” (Durban — Buenos Aires), „Sobieski” (stary rejs Genua — Nowy Jork) i inne.

Z życia Mickiewicza i Puszkina

Przyjaźń dwóch wieszczów

Twórca „Pana Tadeusza” nauczył się rozróżniać w Rosji naród do rządzącego systemu

U podstaw zbliżenia polsko - rosyjskiego leży przyjaźń dwóch wieszczów: Mickiewicza i Puszkina. Cóż może być znamiennejsze go nad tę przyjaźń! Ma ona w sobie coś symbolicznego i winna budzić w nas wiarę i napędzać otuchę na przyszłość. Bo skoro zafikniecie się i poznanie dwóch największych i najgenialniejszych duchów, jakie wydała Polska i Rosja, zamieniło się w obustronny szacunek, podziw i przyjaźń, znaczy to, że i narody nasze, wyzbyte z niechęci i uprzedzeń, zakwitnąć mogą podobnym uczuciem.

WSPÓLNY WRÓG.

Mickiewicz był pierwszym Polakiem, który nauczył nas rozróżniać w Rosji naród od rządzącego systemu. Jako poeta i jako człowiek odczuwał niezwykle silnie nie wolę i krzywdę swojego narodu. Jako gorący polski patriota nienawidził caratu i ciemnieńców, nie winił jednak za to zło rosyjskiego ludu. To stanowisko, wolne od szowinizmu i uprzedzeń, spotkało się z pełnym zrozumieniem i uznaniem ze strony Puszkina i innych wolnomyślicieli rosyjskich, którzy toczyli walkę z tym samym wspólnym wrogiem, ciemniacą obydwu narodów.

RÓWIESNICY.

Mickiewicz zetknął się z Puszkinem w okresie swego politycznego zesłania w głąb Rosji w latach 1824 — 1829. Puszkini był młodszy od Mickiewicza nieledwie o kilka miesięcy, byli więc prawie rówieśnikami. Mickiewicz górował nad rosyjskim kolecą wykształceniem, głębią przeżyć i siłą uczucia, ale bodaj nie dorównywał mu w niezwykłej melodyjności, wdzięku

swobodzie wiersza. Prowadzili z sobą długie rozmowy, odczytywali sobie własne utwory, zwierzały się artystycznym planów i zamierzeń na przyszłość, próbowali nawet wzajemnie się tłumaczyć.

* PRZYJAŹŃ POZOSTAŁA.

Rozdzieliło ich życie. Mickiewicz, po wyjeździe z Rosji, porwał prąd zdarzeń i wir walki politycznej. Wyśpiewał najgłębsze pieśni

swych uniesień: „Dziadów” częścią trzecią i „Pana Tadeusza”, poczym zamilkł jako poeta na resztę swego życia, a żył na napisaniu „Pana Tadeusza” jeszcze z górą lat 20. Puszkini pozostał w kraju i, zdławiony despotyczną ręką cara Mikolaja, w znacznej mierze skapitulował z rewolucyjnych swych porządów. Tego mu nie mógł darować Mickiewicz. Z drugiej strony — i ostre wypady Mickiewicza prze-

ciwko Rosji, pod wpływem przegranej walki 1831 roku i prześladowań powstaniowych, napelnily gorczą serce Puszkina. To wszystko nie zmieniło do końca życia ich wzajemnych poglądów na wielkość i piękno ich poezji i nie uszczupliło wzajemnego szacunku. Mickiewicz odczuł głęboko tragiczny koniec przyjaźni, który padł od kuli pojedynkowej w 38 roku życia.

Odbudowa zniszczeń wojennych

Robotnicy donoszą o swych sukcesach

Przemysł radziecki ma do zainicjowania nowe osiągnięcia w odbudowie zniszczeń wojennych.

Potężna wytwórnia kauczuku syntetycznego w Woroneżu, która w czasie okupacji hitlerowskiej uległa niemal doszczętnemu zniszczeniu, została obecnie odbudowana i przystąpiła już do produkcji kauczuku. O rozmiarach wykonanych prac świadczą następujące cyfry: zupełnie na nowo wybudowane zostało 16 hal fabrycznych, zmontowano 4,500 maszyn, przytwórni zaś powstało osiedle robotnicze o łącznej powierzchni mieszkalnej przekraczającej 12 tysięcy m. kw.

Zakłady w Woroneżu dostarczają kauczuku do fabryk wyrobów gumowych, dla przemysłu samochodowego, ielkiego i innych działów wytwórczości pokojowej. Uruchomienie zakładów jest jednym z osiągnięć, którym robotnicy Związku Radzieckiego pragną uczcić 30-tą rocznicę Rewolucji Październikowej. Personel wytwór-

ni kauczuku przesłał na ręce prezesa rady ministrów ZSRR Stalina sprawozdanie z dotychczasowych osiągnięć odbudowy i w odpowiedzi otrzymał od Stalina pismo z wyrazami uznania i życzeniami dalszych osiągnięć.

Generalissimus Stalin otrzymał poza tym w ostatnich dniach szeregu innych raportów, listów i telegramów o osiągnięciach produkcji

robotników przemysłu i rolnictwa.

Górnicy Chabarowska na Dalekiej Wschodzie donieśli o wykonaniu w ciągu 9 miesięcy rocznego planu wydobycia węgla, kółchoźnicy obwodu Kaluga zobowiązuja się do dostarczenia państwu na dzień rocznicy Rewolucji o 30 tysięcy kwintali zboża więcej, niż to przewiduje plan itd.

Polska porcelana ma dużą przyszłość

(w) Przed wojną każdy zamożniejszy człowiek lubił chlubić się posiadaniem pięknej porcelany. Prym osiągała porcelana „roształowska”, chociaż nie zawsze była autentyczna. Przed samym wybuchem wojny nasz Cmielów miał piękne osiągnięcia w dziedzinie wyrobów ceramicznych, które przed pierwszą wojną stały na bardzo dużym poziomie, ale uległy dewastacji podczas działań wojennych. Fabryka cmielowska wyprodukowała 75 ton porcelany miesięcznie. Obecnie na pierwszy plan wysuwa się produkcja porcelany na Śląsku Dolnym. W Wałbrzychu są dwie fabryki: jedna dawniej „Tielsch” i druga, znana pod firmą „Kristen”. Obie pracują w ramach Zjednoczenia Państwowego. Największe znaczenie dla potrzeb wewnętrznej produkcji i eksportu zagranicznego ma Fabryka Ceramiki Szlachetnej w Solcach-Zdroju. Za równo jakością produkcji, kryształ, barwy i oszlifowanie zasługują w zupełności na nazwę wyrobów „szlachetnych” to znaczy pięknych

i trwałych. Fabryka w Solcach przewyższa w zakresie ilości produkcji dawny Cmielów, bo przerabia już obecnie 100 ton, mając duże widoki dalszego rozwoju.

Porcelana dolnośląska dawniej firmy „Tielsch i Sp.” wysyła swe wyroby na cały świat. Możemy śmiało twierdzić na podstawie dzisiejszych osiągnięć, że odczytać potrafi dawne rynki zagraniczne i zdobyć nowe. Rynek wewnętrzny również musi być nasycony. Porcelana nie może być ciągle luksusem, nieosiągalnym dla szarego człowieka.

Pamiętaj, że udana jesienna zbiórka złomu w 1947 r., żelaza i metali dla przemysłu krajowemu duże korzyści i przyczyni się do szybszej odbudowy kraju. Składaj złom w czasie od 15.10 — 30.11. 47 r. na podwórzu posesji przez Ciebie zamieszkałej.

Najdłuższa na świecie linia kolei elektrycznych

W chwili obecnej przeprowadza się w Związku Radzieckim elektryfikację linii Bielowo — Nowosibirsk — Czelabińsk długości ponad 2 tysięcy kilometrów. Będzie to najdłuższa na świecie linia kolei elektrycznej, która połączy dolinę Nadwołżańską, z ośrodkami przemysłowymi i rolniczymi Syberii Zachodniej, przecinając potężny o-

krąg przemysłowy Uralu oraz Republikę Baszkirską z jej wielkim Zagłębiem naftowym tzw. drugim Baku.

Poza tym elektryfikowane są obecnie linie kolejowe na Kaukazie na przestrzeni 700 km. Do roku 1950 zelektryfikowanych ma być w Związku Radzieckim ponad 5300 km linii kolejowych.

MOSTY KULTURALNE (z przeżyć własnych)

Umowy polityczne i gospodarcze między narodami mają ogromne życiowe znaczenie, nie są jednak wszystkim, jeżeli nie towarzyszy im jednocześnie zbliżenie na polu kulturalnym i artystycznym. Bo dopiero kultura i sztuka, jako wykwit najwyższy życia zbiorowego, oddziałują ducha wieków i pokoleń, decydują o bezinteresownej admiracji i kładzie podwalny pod przyjaźń trwałą i szczerą.

Kultura i sztuka zdolne są przerzucić mosty nad rozpadlinami, jakie nieraz wytworzyła historia. Wierzę w to głęboko, bo doświadczyłem tego na sobie. Osobisty charakter moich wypowiedzi wypływa stąd, że chcąc wykażać, jakie znaczenie mieć może wciąż jeszcze niedoceniany wpływ kultury i sztuki innego narodu w życiu jednostki ludzkiej, sięgnąłem po przykład mi najbliższy i najlepiej znany.

Należę do generacji, którą w lat zarania karmiono tendencyjnie zaturbowanymi owocami kultury rosyjskiej. Szkoła rosyjska w Polsce za czasów caratu zmozbilizowała przeciw młodzieży polskiej, jak wiadomo, nie tylko zawodowych „obruścieli” żywych, ale i cały aparat kultury rosyjskiej. Traktowano nas w założeniu jako młodzież rosyjską i karmiono od płowszego okresu, w którym budzi się wrażliwość na piękno, obrazami ziemi rosyjskiej, scena-

mi obyczajowymi, tradycyjnymi i historycznymi z życia narodu rosyjskiego, przy pomocy specjalnie zestawionych podręczników i wypisów, zawierających również cenniejsze urwyki poezji rosyjskiej. W ten sposób przygotowywano nas do lektury pełnych tekstów w klasach wyższych.

Wynik tej pracy był wiadomy: wszczepiono w nas, jeśli nie nienawidzić, to głęboką niechęć do literatury i co najmniej niechęć do kultury rosyjskiej. Trzeba było długich lat oderwania się i wentylacji, by wyzbyć się uprzedzeń do Puszkina, Gogola, Turgeniewa i innych koryfeuszów rosyjskiego piśmiennictwa.

Pod wpływem szkoły rosyjskiej pozostawałem lat 9, do wybuchu strajku szkolnego w 1905 roku. Dziś pozostała mi z tego tylko jakaś taka znajomość języka rosyjskiego oraz kilkanaście wierszy rosyjskich, których musiałem nauczyć się na pamięć.

W prywatnej szkole polskiej, do której potem uczęszczałem, powstał duch nowy. Sytuacja zmieniła się radykalnie. Upajaliśmy się polskością, a promieniące żywo w o-wym czasie prądy rewolucyjne i wolnościowe z Rosji, odsłoniły nam drugie oblicze narodu, który zna-liśmy dotąd tylko od strony urzędowego frontu. W tym czasie nastąpi-

ło i nawrócenie się moje do literatury rosyjskiej. Odbyło się ono jednak na dość niezwykłej drodze. Wyśluchoawszy po raz pierwszy w operze warszawskiej „Eugeniusza Oniegin” Czajkowskiego, byłem tak oczarowany tą muzyką, że skusiła mnie ona do ponownego przeczytania poematu Puszkina. Lektura ta wciągnęła mnie powoli w magiczny krąg puszkiniowskiej poezji. Wracałem do niej dość często. Opera Rubinsteinowa „Demon” doprowadziła mnie do Lermontowa. Zdecydowanym ulubieńcem moim pozostał jednak Puszkini.

Wylechawszy potem na wiele lat za granicę — i tam nie zerwałem kontaktu z literaturą i muzyką rosyjską. Rosjanie byli wszędzie, a z nimi i dzieła autorów rosyjskich, do których miałem dostęp ułatwiony. Przez długi czas przebywałem w Lipsku, gdzie genialny dyrygent Artur Nikisch staczał boje o Czajkowskiego, którego dzieła interpretował w sposób nieporównany. W Niemczech usłyszałem pierwszy raz „Borysa Godunowa” Mussorgskiego, z Szafarim w roli tytułowej. Mimo — a może dlatego, że znałem już Wagnera, Ryszarda Straussa i Debussy'ego „Pelleasa i Melisande”, objawił mi się w Mussorgskim jeden z najgenialniejszych kompozytorów świata. Zdania tego nie zmieniłem do dziś dnia. Do Lipska zjeżdżało dużo artystów rosyjskich na gościnne występy. Tam poznałem również słynny balet rosyjski Dżigława i synodalny chór moskiewski. Z plastyką rosyjską, w większym zgrupowaniu, ze-

tknąłem się raz jeden. Było to w roku 1911 w pawilonie rosyjskim na Międzynarodowej Wystawie Sztuki w Rzymie. Był to ciekawy i bogaty pokaz retrospektywny. Obok starszego Repina, pozostały mi na długo w żywej pamięci obrazy Lewitana, Somowa i Benois, oraz genialnego Ukrainca Wrubieła, o którego tragicznym końcu wiele się wtedy mówiło.

Niewątpliwie dzięki obcowaniu z sztuką rosyjską ustąpił we mnie u raz spowodowany przez oslawioną szkołę rosyjską, zredukowany się też do granic właściwych wspomnienia twórczego na szczęście, choć dosyć krótkiego zetknięcia się z stupałkami ówczesnego reżymu. Mickiewicz nauczył mnie dość wcześnie rozróżniać prawdę rosyjską od rosyjskich pozorów. Zrozumienie duszy rosyjskiej zawiązałem muzyce Modesta Mussorgskiego oraz lekturze dzieł Dostojewskiego, Lwa Tołstoja i Gorkija.

Bojały mnie sporadyczne wycieczki przeciwko „Polaczkom” ze strony skąd inąd ulubionych moich autorów, jak Gogol, Dostojewski i Czechow, ale poczucie sprawiedliwości nakazywało mi przyznać, że i my szafowaliśmy i szermowali nieraz pojęciem „Moskal” bezkrytycznie i na oślep. Abstrahując od polityki — różnice temperamentów, usposobień, światopoglądów też utrudniają zbliżenie między narodami. Uprzedzenia i różne osobiste „widzi mi się” usunąć może między ludźmi tylko rzeczywiste, bliższe poznanie się.

Jeśli o politykę chodzi, to szcze-

„Przyjaźń”

Ostatni numer „Przyjaźni” — miesięcznika Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej — poświęcony jest w całości zagadnieniom kulturalnym w związku z miesiącem polsko-radzieckiej wymiany kulturalnej.

Zeszyty otwiera dwa zasadnicze artykuły — ministra Kultury i Sztuki Dybowskiego i prezesa Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej tow. mfn. Henryka Świątkowskiego.

Mfn. Dybowski pisze na temat polsko - radzieckich zagadnień kulturalnych. Stwierdza zmiany, jakie nastąpiły w dziedzinie twórczości artystycznej na skutek wzrostu wpływów mas pracujących w obu krajach na kształt życia społecznego spowodowany przejęciem władzy przez te masy i konkluduje, iż zmiany te ożywiają i potęgają proces zbliżenia kulturalnego Polski i ZSRR.

Tow. Świątkowski omawia szczegółowo cele i zadania misyjacyjnej wymiany kulturalnej i techniki wymiany w ogóle. Akcja wymiany kulturalnej ma na celu wzajemne poznanie, które jest warunkiem obustronnego zbliżenia.

Tow. Świątkowski analizuje dalekie znaczenie międzynarodowej Rewolucji Październikowej, której 30 rocznicę odchodzi się w najbliższych tygodniach, wywnioskując sprawiedliwe rozwiązania zagadnienia narodowościowego oraz zniesienie cięsk klasowego i wyzysku człowieka pracy.

W ostatniej części artykułu przez Towarzystwa Przyjaźni rozwija niezwykle istotną tezę, że wymiana kulturalna polsko - radziecka winna być prowadzona przede wszystkim wśród mas ludowych — na wsi i w zakładach pracy i że w akcji tej winny mieć pomoc Towarzystwa organizacje społeczne i zawodowe.

Po tych dwu czołowych artykułach następują omówienia ważnych zagadnień. St. R. Dobrowolski pisze o polsko - rosyjskich stosunkach literackich w przeszłości i obecnie, wskazując na pełne tradycje tych stosunków; Witold Witkowski charakteryzuje rolę nauczycielstwa w polsko - radzieckim zbliżeniu kulturalnym; L. Rubach przedstawia program misyjacyjnej wymiany. Zeszyt zawiera dalej szereg artykułów na tematy radzieckie, jak omówienie nowego wydania dzieł Józefa Stalina ze szczególnym uwzględnieniem spraw polskich, sprawozdanie z obchodu 800-lecia Moskwy, szkice o zadaniach sztuki radzieckiej itd. Numer uzupełniła przekłady poezji Simonowa i Bożymienskiego, recenzje Włodów i wystaw, ciekawe zestawienie sposobów finansowania spółdzielczości w Polsce i Związku Radzieckim i wreszcie bardzo słuszną i istotną notatkę T. Komara na temat instytucji patronatów nad grobami żołnierzy radzieckich poległych na ziemiach polskich.

Miesięcznik „Przyjaźń” ma do spełnienia ważne zadania zapoznania społeczeństwa polskiego z osiągnięciami i problemami życia radzieckiego, z zagadnieniami współpracy kulturalnej i gospodarczej oraz wymiany doświadczeń między Polską i Związkiem Radzieckim.

Dlatego życzyć należy, aby spełniał on te zadania jak najpilniej aby zespół redakcyjny czynił w tym kierunku dalsze starania.

GOSPODARCZE ZWYCIĘSTWO PAŹDZIERNIKOWEJ REWOLUCJI

Historia ruchów społecznych niejednokrotnie już potwierdziła niezbitym prawde, że realizacja programu przebudowy politycznej musi iść w parze z konsekwentnym wielaniem w życie nowego ustroju gospodarczego. Niezrozumienie tej zasady przodziło już nie jedną pozornie postępową utopijną koncepcję, która w zetknięciu z rzeczywistością załamywała się. I musiała się załamywać, bo największą postępowość i rewolucyjność hasel walki politycznej pozostaje czczym tylko frazesem, gdy głoszeniu tych hasel nie towarzyszy walka o zmianę stosunków gospodarczych w kraju. Reakcja społeczna bowiem, wyrastająca z klasy posiadającej i czerpiąca z niej soki żywotne, umie twardo trzymać się źródeł swej potęgi i w opanowaniu przez siebie wszystkich dziedzin życia gospodarczego prowadzi decydującą rozgrywkę z siłami postępu.

SYTUACJA PRZED REWOLUCJĄ.

Rewolucja rosyjska 1917 roku potwierdziła szczególnie dobitnie te niezmiennie zasady. Główne uderzenie kontrrewolucji przeciwko narastającej latem 1917 roku fali rewolucyjnej miało na celu przede wszystkim przy równoczesnym terrorze politycznym złamanie jej głodem i nędzą. Dezorganizacja życia gospodarczego i sabotaż hamowały pracę przemysłu.

W sierpniu i wrześniu 1917 roku zamknięto 231 fabryk, których robotnicy (ponad 60 tys.) znaleźli się na bruku. Produkcja przemysłowa pierwszej połowy 1917 r.

stała na poziomie trzykrotnie niższym niż wytwórczość roku poprzedniego. Ciężki przemysł zamierał z miesiąca na miesiąc. Rozprężeniu przemysłowemu towarzyszył kryzys na rynku pieniężnym. Burżuazyjny Rząd Tymczasowy dławiąc krwawo ruch rosyjskiej klasy robotniczej potrzebował równocześnie ponad 66 milionów rubli dziennie na prowadzenie wojny. Dla pokrycia deficytu budżetowego Rząd Tymczasowy zwiększał podatki od świata pracy, było to jednak niewystarczające i deficyt musiał być kompensowany drukiem banknotów. Słynne były „kierienki”, które znajdowały się w obiegu w całych, nierozciętych arkuszach. Podczas gdy w ciągu pierwszych pięciu miesięcy rewolucji — od marca do lipca — wydrukowano 4,5 miliarda papierowych rubli, to w jednym tylko wrześniu drukarnie „wyprodukowały” 2 miliardy rubli.

Gwałtownie spadały realne płace, krzewiła się spekulacja, panująca na kolejach dezorganizacja uniemożliwiała dowóz surowców i węgla do fabryk, a chleba — dla ludności.

JAK ZWALCZYĆ KATASTROFĘ?

Taka była sytuacja w ostatnich miesiącach przed rewolucją październikową. W sytuacji tej program uzdrowienia gospodarki Rosji został szczegółowo opracowany przez Włodzimierza Lenina, w pracy pod tytułem: „Groźąca katastrofa i jak z nią walczyć”. W pracy tej Lenin po wszechstronnym uzasadnieniu możliwości zwycięstwa klasy robotniczej w Rosji

wskazał praktyczne sposoby likwidacji rozprężenia gospodarczego. Podstawą tego programu było stwierdzenie, że uniknięcie katastrofy gospodarczej jest jedynie możliwe i bezpośrednio związane ze zdobyciem władzy przez proletariat i że tylko władza proletariatu „może położyć kres bezceństwu Kiereńskiego i S-ki i wznowić działalność demokratycznych organizacji wyżywienia, zaopatrzenia itd., którą Kiereński i jego rząd burzą.

PROGRAM LENINA.

Program Lenina przewidywał następujące środki dla wprowadzenia kontroli i nadzoru nad wytwórczością i rozdziałem produktów i planowego zatrudnienia sił roboczych w gospodarstwie naro-

dowym, celem uniknięcia niepożądanych strat: nacjonalizację banków, nacjonalizację syndykatów t.j. wielkich monopolistycznych zrzeszeń kapitalistów, zorganizowanie ludności w kontrolowanych stowarzyszeniach spożywczych, konfiskatę ziemi obszarnej i jej unarodowienie. Środki zaproponowane w tym programie były proste i zrozumiałe. Nie mógł ich oczywiście przeprowadzić rząd Kiereńskiego związany z burżuazją. Zrealizowane zostały one drogą rewolucyjną przez proletariat.

Koncepcja gospodarcza stała się w ten sposób jednym z naczynych i najbardziej mobilizujących hasel walki klasy robotniczej z kapitalizmem, ważnym punktem programu zwycięskiej Rewolucji Październikowej.

Wzdłuż i wszerz ZSRR

W LENINGRADZIE wyszedł z druku 13 tom czwartego wydania dzieł twórcy państwa radzieckiego Włodzimierza Lenina. Dzieła Lenina osiągnęły w Związku Radzieckim bardzo wysokie nakłady o czym świadczy fakt, że ogólny nakład dotychczasowych wydań wynosi 170 milionów egzemplarzy.

POTEŻNA hydroelekrownia Dniepr przeszedł obchód 15-letniego istnienia. W ciągu 15 lat elektrownia wyprodukowała 16 milionów kilowatogodzin energii elektrycznej. Zainicjowana w czasie okupacji hitlerowskiej, jest od pierwszych dni wyzwolenia Ukrainy przez wojska radzieckie intensywnie dobudowywana, a uruchomiona część dostarcza już obecnie wielkich ilości energii do zakładów metalurgicznych południowych obszarów ZSRR.

NA MORZU Azowskim rozpoczęły się połowy białugi — niezwykle smacznego gatunku ryb morskich. W połowach biera udział samoloty, które ustalają położenie ławic.

PO WIELKIM ZWYCIĘSTWIE — CODZIENNA PRACA JESZCZE W MUNDURZE...

Przyjaciel radzieckich narodów.

Ich droga powrotna prowadziła z partyzantki do kolchozu — spotkali się przy zrubach nowej chaty.

ZSRR przed wyborami

W komisjach zasiądzie około 7 milionów członków

W pięciu republikach radzieckich rozpoczęły się przygotowania do kampanii wyborczej w związku z rozpisaniem wyborów do krajowych, miejskich, rejonowych i wiejskich rad delegatów pracowniczych. Wybory odbędą się w tych republikach w dniu 21 grudnia br., w pozostałych zaś 11 — w styczniu 1948 r. Czynne i bierne prawo wyborcze posiadają obywatele radzieccy, którzy ukończyli 18 lat niezależnie od narodowości, rasy, okresu zamieszkania w danej miejscowości, wyznania, stanu majątkowego, pochodzenia społecznego i uprzedniej działalności. Kampania wyborcza kierować będą komisje wyborcze złożone z przedstawicieli wyborców wysuniętych przez organizacje społeczne, związki robotnicze i przez ogólne zebrania pracowników fabryk i urzędów. W jednej tylko Federacji Republikańskiej zasiadać będzie w komisjach wyborczych około 4 milionów członków, w całym zaś ZSRR — około 7 milionów.

W ramach kampanii wyborczej w dalekim Władywostoku już dziś ponad dwa tysiące prelegentów wygłasza na zebraniach ludności referaty o konstytucji stałnowskiej, o osławianiu 30 lat władzy radzieckiej

itd. We Władywostoku czynne jest 15 stałych punktów agitacyjnych, w których odbywają się spotkania wyborców z kandydatami na delegatów do rad koncerty, wystawy, odczyty itd.

ZSRR na pierwszym miejscu wśród państw eksportujących do Polski

Na przestrzeni ośmiu miesięcy r.b. Polska utrzymywała normalne stosunki, wynikające z umów ścisłe handlowych z 34 państwami. Dane instytucji importujących świadczą, że korzystny dla nas stan przewagi importu nad eksportem utrzymuje się nadal. Pozwala to, dzięki przywozowi dóbr inwestycyjnych, na szybszą odbudowę naszego aparatu produkcyjnego.

Wśród dostawców, nie licząc obrotów UNRRA, demobilu itp. na pierwszym miejscu pod względem wartości przywozu do Polski stoi ZSRR, następnie USA, Dania, Anglia, Szwecja i Francja.

Zbiór ogórków w kolchozie „Sadowniczy Gigant”.

Pochylają się młode głowy nad książką w czytelni moskiewskiego „Pałacu Pionierów”.

Dżambul - Dżabajew

(ludowy pieśniarz Kazachstanu)

W Mauzoleum Lenina

Mauzoleum stoi w samym centrum ziemi,
Płynęły doń narody, jak rzeki, a z nimi:
Tadżyk, Ojrot i Kazach z stepowych roztoczy —
Idą. W sercach ich miłość, — a smutne ich oczy.

Idą... Afgan, Pers idzie wśród ludu Arabów,
Jako dzieci do ojca, jak żołnierz do sztabu.
Z nimi wchodzą stroskany, przystając na boku,
Wzrok podnoszą i patrzą — z uwagą głęboką.

Patrzą, widzę w tym grobie on leży, — jak żywy!
Mądry, prosty, spokojny, rodzony, — poczciwy!
Pochyliły się nad nim sztandary bojowe —
Z uwielbieniem! Przechodzą narody wciąż nowe.

On nie słyszy, jak szepczą — ja stary, zgarbiony...
Po kazachsku — synowskie — ślę jemu poklony.

(Tłum. Dr. T. B.)

Pałac Związków Zawodowych w Moskwie.

Nad Donem, gdzie żyli bohaterowie Szofelchowa stoi dziś w Międzerechowskiej stacji luksusowy dom wypożyczkowy pracowników kombinatu „Rostowugol”.

Dzień w Łodzi

Telefon: red. dyżurnego 257-94

DYZURY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżurują apteki: Czajkowski (Kotłowska 53), Bartoszewski (Piotrkowska 95), Rówińskiej-Koprowskiej (Piac Wolności 2), Stawiewicza (Nowotki 91), Śmieciekiej (Rągoszka Nr 51), Dancerowej (Zgierska 61).

TEATR

PAŃSTWOWY TEATR WOJSKA POLSKIEGO
Dziś o godz. 15 przedstawienie „Buczy” zakupione przez Związek Zawodowy Pracowników Samorządowych.

TEATR Powszechny
Dziś o godz. 15 i 19 uroczona komedia Franciszka Zabłockiego „Pirycy w założeniach”.

TEATR Kameralny Domu Żołnierza
Dziś dwa przedstawienia: o godz. 19 i o 21.35 pełnej dowcipu i poczciwej komedii Jean Giraudoux „Amfitrion 39”.

TEATR „SYRENA” Traugutta 1
Dziś 2 przedstawienia: o godz. 16.30 i 19.30.
„COLORADO”
Zdzisława Gozdawy i Wacława Stępnia.

Kina
ADRIA — ul. Marszałka Stalina 1: „Uwielbiony Gwariołek”
HALTYK — ul. Narutowicza 20: „Konwój”

POCZĄTEK SEANSÓW:
Kino Zacheta — o godz. 17.00, 19.00 i 21.00 w niedziele i święta o godz. 16.30
Kino Muza o godz. 17.30, 20, w niedziele 15.30

Kary za fałszywe lub błahie alarmy

Telefon Nr 8-pogotowie ratunkowe

Od 1 listopada czynna będzie Centrala Wezwań do nagłych wypadków

(Tg) Zapowiedziany od dawna projekt skoordynowania pracy wszystkich łódzkich pogotowi ratunkowych i uruchomienia jednej dla nich wszystkich Centrali Wezwań do nagłych wypadków — zostaje nareście rzeczywistością.

SKOORDYNOWANA POMOC

Zagadnienie współpracy wszystkich łódzkich pogotowi było długo i szeroko rozważane przez zainteresowane władze. Chodziło im o to, aby przy stosunkowo małej ilości karet i lekarzy, jakimi dysponuje nasze miasto, tak rozłożyć pracę przy niesieniu pomocy w nagłych wypadkach, aby karetki te, które są nierzadko do jednego wypadku alarmowane równocześnie kilkakrotnie i każda z oddzielną — mogły służyć swojemu celowi możliwie jak najlepiej, aby były racjonalnie wykorzystane.

Przy wezwaniu pogotowia bardzo często wynikają różne nieporozumienia, ponieważ Ubezpieczalnia zalecała ciężkie wypadki chorobowe i to tylko u ubezpieczonych, nieubezpieczonych zaliczając PCK, zaś do wypadków ulicznych wyjeżdżało Pogotowie Miejskie, Niezorientowana na należycie ludność wniosła pretensje, gdy jedno z tych pogotowi nie przyjeżdżało do wypadku, podlegającego kompetencji innego pogotowia.

SCYSJE PRZY TELEFONIE

Niezależnie od tego często przy alarmowaniu pogotowia wykazywały się i dochodziło nawet do obrazy lekarzy, czy dyżurnych pracowników.

Smierć na szynach

(b) Na torze kolejowym między Żabienicem i Helenówkiem znaleziono zwłoki 12-letniego chłopca, przebiehanego przez podciąg. Chłopiec nie posiadał przy sobie żadnych dokumentów. Dotychczas nie ustalono ani nazwiska ani przyczyn śmierci zmarłego. Zwłoki zabezpieczono na miejscu, dochodzenie prowadzi milicja.

RADIO

7.00 Muzyka, 8.00 Dziennik, 8.30 Program na dziś, 9.30 Koncert Ork. Detaj Kolei Elektr. Łódzkiej pod dyr. Wł. Głodzińskiego.

Zebranie Rad Zakładowych

Zarząd Oddziału I Związku Zawodowego Włókniemczych zwołuje planarne posiedzenie wszystkich Rad Zakładowych Przemysłu Włóknienniczego, które odbędzie się w dniu 20 października w sali (monumentalek) o godzinie 14-iej po południu w sali P.Z.P.B. Nr 2 (daw. Geyer) ul. Piotrkowska 293/295 z następującym porządkiem dziennym:

Wszystko to miało miejsce na tle niedostatecznego docenienia przez społeczność ciężkiej pracy Pogotowia oraz na tle powolnego przewrażliwienia i wyczerpania nerwów. Ludzie, dzwoniący po pomoc do pogotowia nie nauczyli się jeszcze wierzyć w prawdziwą, bezinteresowną pracę jego obsługi. Twierdzą, że dlatego obsługuje się ich rzekomo źle, ponieważ poroc jest bezpłatna. Mija to się, naturalnie z prawdą, ponieważ personel jest płatny i właśnie mieszkańcy utrzymują pogotowie.

Dlatego też w przyszłości, na mocy decyzji władz, wszelkie niepotrzebne wezwania będą potraktowane bardzo rygorystycznie. Za fałszywe alarmowanie pogotowia lub

Supia się kary na spekulantów

Grzywny wymierzone w wysokości od 25 do 100 tys. zł.

Na ostatnim posiedzeniu swym delegatura łódzka Komisji Specjalnej rozpatrzyła sprawę około 80 spekulantów, którym sporządzono w ciągu bieżącego tygodnia protokoły za pobieranie nadmiernych cen, względnie za ukrywanie towaru dla celów lichwiarskich. W wyniku rozpraw Komisja Specjalna ukarała 62 osoby grzywnami do wysokości 25 tysięcy złotych.

Przez tego ukarano właściciela sklepu galanterijnego przy ul. Piotrkowskiej 128, Henryka Spodenkiewicza grzywną 100 tys. zł. Spodenkiewicz nie posiadał cennika, a prócz tego pobierał za 60 proc. więcej, mimo wprowadzonej w całym państwie obniżki cen, ceny spekulacyjne.

Przemianowanie ulic

(s) Przez władze miejskie opracowany został projekt przemianowania całego szeregu ulic łódzkich, leżących zwłaszcza na krańcach Łodzi. M.in. przemianowana zostanie na Bałutach ulica Żydowska, która otrzyma nazwę Bojowników Ghetta Warszawskiego.

Zebrańie

Zarząd Oddziału I Związku Zawodowego Włókniemczych zwołuje planarne posiedzenie wszystkich Rad Zakładowych Przemysłu Włóknienniczego, które odbędzie się w dniu 20 października w sali (monumentalek) o godzinie 14-iej po południu w sali P.Z.P.B. Nr 2 (daw. Geyer) ul. Piotrkowska 293/295 z następującym porządkiem dziennym:

za wzywaniem do wypadku, który do prawdy nie jest nagły — winni pociągnięci będą do odpowiedzialności administracyjno - karnej i karani grzywnami, a nawet aresztem.

JAK BEDZIE OD 1 LISTOPADA

Sama praca pogotowia została w ten sposób zreorganizowana, że wszelkie dyspozycje wyjazdu wyjad od Centrali Wezwań, która uruchomiona zostaje z dniem 1 listopada. Do wypadku nagłego ludność nie będzie oddać dzwonić pod różne numery telefonów poszczególnych pogotowii, ale pod jeden centralny numer. Numerem tym będzie numer alarmowy Straży Ognowej — 8. Pierwsze zgłoszenia pod tym numerem do nagłych wypadków chorobowych, do nieszczęśliwych wypad-

ków, katastrof itp., gdzie zagraża niebezpieczeństwo życiu ludzkiemu, przyjmowane będą, począwszy od 1 listopada o godz. 8 rano.

Konkurs uprzejmości został zakończony

(b) W ubiegłym tygodniu we wszystkich sklepach spółdzielczych przeprowadzone zostało głosowanie, w którym wzięli udział

Skutki roztargnienia

(b) Przy ul. Brzeźnej 18 wybuchł pożar, który zniszczył część umeblovania mieszkańca, a przyczyną pożaru okazało się niewyłączone żelazko elektryczne. Właścicielka mieszkania postawiła żelazko na otomanie i wyszła z domu. Gdy powróciła zastała Straż Pożarną, która wezwali sąsiedzi zaalarmowani klębam dymu, które zaczęły wydobywać się z poza drzwi. Po półgodzinnej akcji ogień zlokalizowano.

Pokazy lotnicze na terenie Warsztatów Doświadczalnych

Na terenie Lotniczych Warsztatów Doświadczalnych odbyła się w dniu wczorajszym uroczystość poświęcenia nowozbudowanego hangaru oraz 5 samolotów. Uroczystość ta urządzona w ramach tygodnia Ligi Lotniczej zgromadziła kilkanaście tysięcy uczestników, głównie młodzieży. Wzięli w niej także udział przedstawiciele władz, organizacji politycznych i społecznych z wigwojewództwa Łódzkiego na czele.

TEATR „SYRENA” Traugutta 1
DZIS 2 przedstawienia o godzinie 16.30 i 19.30.
„COLORADO”
ZDZISŁAWA GOZDAWA I WACŁAWA STĘPNIA.

PAŃSTWOWE ZAKŁADY SAMOCHODOWE Nr 4
POSZUKUJĄ WYKVALIFIKOWANYCH TOKARZY.
Zgłoszenia: Łódź, Piotrkowska 102a, P.Z.S. Nr 4. (Czyt. 736)

REGULATORY (suwalki) do szelek oraz REGULATORY do PODWIĄZEK
WYTWORNI GALANTERII METALOWEJ „GALMET”
Łódź, ul. Południowa 78. — Telefon 159-51.
Ządać we wszystkich hurtowniach.

FABRYKA WYROBÓW GUMOWYCH

Pod Zarządem Państwowym F. W. Schweikert, Łódź Wólczańska 223 POSZUKUJE:

INŻYNIERÓW-CHEMIKÓW, INŻYNIERÓW-MECHANIKÓW, TECHNIKÓW-CHEMIKÓW, TECHNIKÓW-MECHANIKÓW KSIĘGOWYCH-BILANSISTÓW I KONTYSTÓW oraz KALKULATORÓW

Zgłoszenia osobiste wraz z podaniem i życiorysami w Wydziale Personalnym.

PRZETARG

Dyrekcja Przemysłu Konfekcyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 175, ogłasza przetarg nieograniczony na roboty malarsko-murarskie. Szczegółowe informacje otrzymać można w Wydziale Adm. Gosp. Dyrekcji, Oferty należy składać w zalakowanych kopertach do dnia 31 października br. do godz. 10-ej w Wydz. Adm.-Gosp. D. P. K. II piętro.

Komisyjne otwarcie kopert nastąpi w dniu 31.10. br. o godz. 12-ej. Wadium przetargowe w wysokości 2% ogólnej kwoty oferowanej należy wpłacić do kasy D.P.K., Piotrkowska 175, a dowód wpłaty załączyć do oferty. Dyrekcja zastrzega sobie prawo wyboru oferenta bez względu na wynik przetargu, jak również umiędziawienia przetargu bez podania przyczyny.

(pap 1829)

ZJEDNOCZENIE

PRZEMYSŁU BUDOWY MASZYN WŁÓKIENNICZYCH w Łodzi, Pl. Zwycięstwa 2

poszukuje dla nowo budującej się fabryki Igieł Dzierżawskich w Łodzi fachowców na stanowiska:

- Szefa ruchu — inżyniera - mechanika
" produkcji — inżyniera - mechanika
Warszt. Kontr. Produkcji — technika
Warszt. Narzędziowni — inżyniera - mechanika
Zaopatrzenia — inż.-mechanik-technik (Zaopatrzenie)
Inspektora Zaopatrzenia — inż. - mechanik
Szefa Biura Konstrukc. — konstrukt. - inż. - mech.
Kierownika Wydziału Gospodarczego
Samodzielnych księgowych
Techników - mechaników
Kalkulatorów warsztatowych
Rutynowane maszynistki.

Zgłaszać się z podaniem i życiorysem do Wydziału Personalnego PR. 1429

Przetarg

Przemysł Chemiczny „Boruta” pod Zarządem Państwowym w Zgierzu, ul. Śnieżkowskiego 30 ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę:

- 410 m rurek stalowo - pancernych o średn. 16 mm
600 m rurek stalowo - pancernych o średn. 29 mm
600 m rurek stalowo - pancernych o średn. 21 mm
210 m rurek stalowo - pancernych o średn. 36 mm
40 szt. puszek do rurek stalowo-pancernych trójkątowe śr. 16 mm
40 szt. puszek do rurek stalowo-pancernych, trójkątowe O 16 mm
60 szt. puszek do rurek stalowo-pancernych przelotowe O 21 mm
100 szt. puszek do rurek stalowo-pancernych trójkątowe O 21 mm
20 szt. puszek do rurek stalowo-pancernych, czwórnikowe O 21 mm
40 szt. puszek do rurek stalowo-pancernych, przelotowe O 29 mm
100 szt. puszek do rurek stalowo-pancernych, trójkątowe O 29 mm
20 szt. puszek do rurek stalowo-pancernych, czwórnikowe O 29 mm
20 szt. puszek do rurek stalowo-pancernych, trójkątowe O 36 mm
20 szt. puszek do rurek stalowo-pancernych, przelotowe O 36 mm
100 szt. kolanki do rurek stalowo-pancernych 16 mm
80 szt. kolanki do rurek stalowo-pancernych 21 mm
50 szt. Redukcje do rurek stalowo-pancernych z 13 na 15 mm
100 szt. Redukcje do rurek stalowo-pancernych z 16 na 21 mm
100 szt. Redukcje do rurek stalowo-pancernych z 21 na 29 mm
50 szt. Redukcje do rurek stalowo-pancernych z 29 na 36 mm

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „oferta na artykuły elektrotechniczne” kierować należy pod adresem Przemysł Chemiczny „Boruta” Zgierz, Wydział Zaopatrzenia do dnia 5 listopada br., w którym to dniu o godz. 10-ej nastąpi otwarcie ofert w obecności zainteresowanych osób i przedstawicieli firmy „Boruta”.

Do oferty należy dołączyć kwit w wpłacone wadium w wys. 1% oferowanej sumy.

Firma zastrzega sobie prawo nieprzyjęcia ofert bez podania przyczyn, oraz wybór oferenta bez względu na cenę.

(pap 1831)

CENY OGŁOSZEŃ

Table with 3 columns: Category (Za tekstem, W tekście, Nekrologi, Ogłoszenia drobne), Length/Type, and Price per line.

POTRZEBNI NATYCHMIAST:

Księgowy materiałowy
Księgowy dokładnie obeznany z arkuszem rozliczeniowym.
Rachmistrz do Wydz. Pracy i Placy
Maszynistka - biuralistka

Zgłaszać się do Wydziału Personalnego Państwowych Zakładów Przemysłu Jedwabniczo - Galanteryjnego Nr 1 w Łodzi, ul. Kilińskiego Nr 102 (P. 1872)

Państwowe Zakłady Przemysłu Bawełnianego Nr 7 w Łodzi

ZATRUDNIĄ

- 1 technika mech. ewent. technika elektryka na zast. kier. ruchu
2 tokarzy, 3 palaczy, 2 stolarzy
2 ślusarzy maszynowych,
1 ślusarza kotłowego.

Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny P.Z.P.E. Nr 7 w Łodzi, ul. Kilińskiego 223.

(pap 1834)

P. Z. P. W. 41 w PABIANICACH

POSZUKUJĄ

- 1 majstra na samoprządnicę wózkowe (selfaktory)
1 kierownika wydziału planowania
1 głównego księgowego

Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny P.Z.P.W. 41 w Pabianicach, ul. Polna 23.

(pap 1820)

OGŁOSZENIA DROBNE

Lekarze

DR BOROWSKI HENRYK — choroby oczu, ul. Zwirki 18, przyjmuje od 5-8ej. 5911-

GABINET DENTYSTYCZNY Maksymiliana Pręgara ze Lwowa. Specjalność: nowoczesna protetyka zębów. Gdańska 88-a (róg Zawadzkiej), tel. 159-00.

DR MIKOŁAJ BORNSTEIN — choroby kobiece, ul. Traugotta 9, III p. powrótli. 7641-

DR HORECKI choroby żołądka, kiszki, wątroby. Narutowicza 35. 7641-

Dr med. SIENKO KSAWERY specjalista chorób skórnych, pecherza, powroci i przyjmuje ul. Kilińskiego 132 w godz. 12-2 i 4-8. Tel. 285-65. 232-

DR HERBER, skóra, weneryczne 3-6. Gdańska 46. 7075-

DR WOJNO, specjalista chorób skórnych, wenerycznych. Nowotki (Pomorska) 7. 3-9 rano i 4-6 pop. 7978-

Zaofiarowanie pracy

POMOCNICA domowa, uczciwa i czysta, potrzebna. Referencje lub świadectwa wymagane. Zgłoszenia Zawadzku 36/8 od 11-12 i popoł. od 3-4. 7870-

Kupno i sprzedaż

POKOST malarski (iniany), podgłowy, sztuczny, lakier kopalowy (bezbarwny), sykatywa, poleca Wytwórnia Chemiczna „ULTRON” Łódź, Podnielowa 78/80 tel. 138-19. 7650-

POPULARNY Skład Mebli S. Gabala — Przekazyk, Łódź ul. Dr Próchnika 1 (Zawadzka) tel. 173-75. Poleca najtaniej meble bitrowe, sypialnie, stołowe, gabinetowe, kuchnie, tapczany, stoły, krzesła, fotele i łózka. Wykonanie solidne i punktualne. 7644-

50 PROC. UDZIAŁU w hurtowni galanterii w okolicy Pl. Wolności odstąpię z powodu choroby poważnemu reflektantowi. Oferty Biuro Ogłoszeń „PAP” Łódź, Piotrkowska 132 „Hurtownia”. 7974-

KIT szklarski poleca Wytwórnia Kilit, Łódź, Zgierska 24 tel. 120-00. 7978-

Poszukiwanie pracy

KSIĘGOWY-bilansista arkusz rozliczeniowy, kalkulacja, plan kont — przyjmie posadę. Wiadomość do administracji pisma pod „Księgowy”. 7976-

Nauka i wychowanie

NA MATURE gimnazjalna, licealna i do różnych egzaminów przygotowuje doświadczony profesor. Bednarska 26 m. 57 7977-

CZYTAJcie PRASĘ SOCJALISTYCZNĄ

Kursy Polskiej YMCA

Polska YMCA organizuje nowe kursy: Księgowości pęczarkowej, — Księgowości przemysłowej z przebitką, — Kalkulacji przemysłowej i planu kont, — Kroju i modelowania, — Ślusarski, — Języka włoskiego, Języka rosyjskiego. Wykłady rozpoczynają się w pierwszych dniach listopada br. Zapisy przyjmuje i informacji udziela Sekretariat Polskiej YMCA, Moniuszki 4a, codziennie w godz. 9-21.

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA ul. Daszyńskiego 34

DZIŚ 2 przedstawienia o godz. 16-ej i 19.15

pełnej dowcipu i poezji komedii JEAN GIRAUDOUX

AMFITRION 38

Kasa czynna od 12-ej.

Tel. 123-02

DYREKCJA PRZEMYSŁU KONFEKCYJNEGO W ŁODZI, ul. Piotrkowska 175,

ZAANGAŻUJE do Gryfina Śląskiego k/Jeleniej Góry:

WYKWALIFIKOWANE SZWACZKI NA MASZYNY MOTOROWE

2 PLANISTÓW KONFEKCYJNYCH, — 2 REFERENTÓW PRACY I PLACY, — 1 KSIĘGOWEGO SAMODZIELNEGO I REFERENTA SOCJALNEGO — 1 TECHNIKA obsługującego z obsługą nowoczesnej kotłowni i siłowni.

2 wysoko wykwalifikowanych MECHANIKÓW - ELEKTRYKÓW

Zgłoszenia w Dyrekcji Przemysłu Konfekcyjnego w Wydziale Personalnym, Piotrkowska 175.

(pap 1822)

Wydział Gospodarczy Centrali Tekstylniej

ogłasza

Przetarg nieograniczony

na wykonanie i dostawę z materiału powierzzonego lub własnego niżej wyszczególnionych druków:

Table with 3 columns: Quantity, Unit, and Description of items to be purchased.

Oferty w zalakowanych, zaadresowanych kopertach „Oferta na wykonanie druków” oraz załączony kwit na wpłacone w Narodowym Banku Polskim Oddział w Łodzi, konto Nr 402, wadium w wysokości 3 % oferowanej sumy należy składać w Wydziale Gospodarczym Centrali Tekstylniej, Łódź, ul. Wiekowskiego 35, do dnia 28 października 1947 r., w którym to dniu o godzinie 12-tej w południe nastąpi otwarcie ofert.

Wydział Gospodarczy C. T. zastrzega sobie prawo wyboru oferenta bez względu na wysokość oferowanej sumy, zmniejszenie lub powiększenie ilości druków, zmian wzorów, jak również i umiędziawienie przetargu bez podania powodu.

Wzory druków oglądać można w Wydziale Gospodarczym C. T. gdzie są również do odebrania ślepe kosztorysy. 5057

Redaktor naczelny:

ARTUR KARACZEWSKI — przyjmuje od godz. 12-ej do 13-ej.

SEKR. RED. — od godz. 10-ej do 11-ej.

WYDAWCA: Spółdzielnia Wydawnicza „WIEDZA”

NASZE TELEFONY:

Table with 3 columns: Department, Telephone Number, and Extension/Number.